

„Týden předtím zkoušela něco podobného, ale Mabel ji zastavila,“ přikývla Florence Doyleová spokojeně a založila si baculaté ruce na prsou.

„Ano,“ přitakala Mabel zachmuřeně. „A kdybych tam byla i minulý týden, rozhodně by jí takové hanebné chování vůči Denise neprošlo!“

Zaujatě jsem se na Mabel podívala. Tak proto se vůči ní Adele v kuchyni chovala tak nevraživě. Bylo zřejmé, že ty dvě ženy spolu válčí už delší dobu.

„Stejně nechápu, jak si ji Rex Clifford mohl vůbec vzít,“ zakroutila hlavou jedna z důchodkyň a nespokojeně mlaskla. „Jeho první žena Susan byla tak milá dáma. Úplný opak Adele.“

„Možná ho zdrogovala,“ navrhl kdosi.

„Nebo na něj seslala nějaké čáry!“ zasmál se někdo jiný.

Pak se ozval tichý hlas Ethel Webbové, nejlaskavější ze stařenek. „Víte, stáří bývá často osamělé.“ Všichni se k ní otočili. „Když jsem ještě pracovala v knihovně, vídala jsem to často. Lidé, kteří přišli o manžela nebo manželku, tam chodili hlavně kvůli lidskému kontaktu. O knihy jim vlastně ani nešlo. Jen si chtěli s někým popovídat. Trávila jsem spoustu času doporučováním něčeho pěkného ke čtení, než mi došlo, o co jim opravdu jde. Jeden pán po smrti své ženy chodil skoro každý den a často postával u mého stolu celé hodiny.“

„Možná měl zájem o trochu jiný druh konverzace, Ethel,“ poznamenala Glenda Baileyová a zachichotala se.

Ethel na ni nechápavě pohlédla. „Jak to myslíš?“

„Chtěl tě zabalit.“

„Zabalit?“ Ethel vypadala ještě zmateněji. Jako jediná z místní rozvědky se nikdy nevdala a dokonale odpovídala představě dobrosrdečné staré panny s načechranými bílými vlasy, jemnými způsoby a skromným úsměvem.

„Přesně tak,“ zahihňala se Glenda. „Tak se to dneska říká.“ Glenda byla přesným opakem Ethel. Přestože jí táhlo na osmdesátku, v srdci zůstávala dvacetiletou romantičkou se slabostí pro pohledné muže.

Odkáslala jsem si. „Ehm, Glendo, domnívám se, že chcete říct, že ji chtěl sbalit.“ Pak jsem se obrátila k Ethel. „To znamená, že o vás měl zájem.“

Ethel zrůžověly tváře a začala nervózně žmoulat kapesník, který držela v rukou. „Ale ne... to určitě ne...“

„Chápu, že se Rex Clifford cítil osamělý,“ ozvala se jedna z důchodkyň. „To ovšem nic nemění na tom, že den, kdy si vzal Adele, byl pro tuhle vesnici pohromou.“ Několik dalších souhlasně přikývlo.

„Když ji vidím přicházet, raději přejdu na druhou stranu ulice,“ prohlásila jedna žena rozhodně.

„Upřímně, kdyby ji někdo zavraždil, byla by to veřejně prospěšná služba,“ dodala jiná.